

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejetan za avstro-ogrske dežele za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vsa leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34 — „Národna Tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobijo vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto K 22.— | Cetrt leta . . . K 5-50
Pol leta „ 11.— | En mesec . . . „ 1-90
Za pošiljanje na dom se računa za vse leto K 2.—.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto K 25.— | Cetrt leta . . . K 6-50
Pol leta „ 13.— | En mesec . . . „ 2-30

Naročba se lahko z vsakim dnevom, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravištvo „Slovenskega Naroda“.

Klerikalni argumenti.

I.

V „Slovenca“, v številki 195. z dne 27. t. m. je v poročilu o ribniškem shodu citati tudi tole: „Slabo je naletel včeraj tudi liberalni učitelj gosp. Gregorač iz Dolenje vasi, ki je hotel na shodu prodajati svojo naprednost. Malo prijazne opazke so mu letele na uho in ni dosti manjkalo, pa bi se bil kopal v hladnih valovih Bistrice.“

To je notica, ki se nikakor ne more prezreti, če zagledate ne, ker se ta prekaristična notica nahaja v glasilu ljubljanskega škofa, v glasilu kranjske duhovščine, katero glasilo urejajo kanoniki in semeniški profesorji.

Maloprijetno je, da na shodu v Ribnici pod komando raznih duhovnikov zbrana armada in g. Gregorača vrgla v hladne valove Bistrice, in glasilo ljubljanskega škofa in kranjske duhovščine naznanja to z radostjo, kakor da tiči v tem dokaz prav posebne katoliške zavednosti,

kakor da je to izraz izredne religioznosti ribniških klerikalnih zborovalcev in njihovih duhovniških voditeljev.

Kaj pa je storil ta nesrečni liberalni učitelj tako strašnega, da so ga hoteli kar potopiti v Bistrici? „Hotel je na shodu prodajati svojo naprednost“, pravi „Slovenec“, hotel je torej na javnem shodu zastopati svoje prepričanje, kakor je zastopal dr. Šusteršič tačasno svoje prepričanje, a za to, kar je bilo dru. Šusteršiču dovoljeno, za to je naščuvana dr. Gregorača v hladne valove Bistrice, in ljubljanski kanoniki in semeniški profesorji oznanjajo to še s posebno radostjo, kakor da je to prav izredno lep uspeh blagoslovljenega delovanja njihove stranke.

To so torej argumenti, s katerimi deluje duhovniška stranka. Ta stranka je res globoko padla, tako globoko, da mora biti sram vsakega količkaj spodobnega človeka, če pripada k njej. Višnikarja niso pustili govoriti, ko je hotel ovreči Šusteršičeve trditve, ko je hotel odgovarjati na Šusteršičeva zavijanja in na tista impertinentna natolcevanja, s katerimi je Šusteršič pital svoje poslušalce, katerih pa seveda ni obelodanil v „Slovenca“, ker so se bali utisa njegovih besed, in učitelja Gregorača so mislili kar v vodo vreči, ko je poskušal razložiti svoje prepričanje.

To je dokaz, kako se klerikalni sleparji boje, da bi ljudstvo izvedelo resnico, kako se boje, da bi kdo izpodbijal njihove trditve in razkrival njihove laži, in ker ne morejo z argumenti priti, hočejo z nasilstvom prepričati vsak ugovor. Stvar, ki jo zastopajo klerikalci, mora biti preklicano slaba, da je drugače ne morejo braniti, kakor s tem, da hočejo kar potopiti človeka, ki želi na javnem shodu zastopati svoje pošteno prepričanje.

To je pa tudi ilustracija duhovniške olike v naši deželi, in dokaz tistega farškega gorjanstva, ki ga je opaziti na pre mnogih členih te privilegirane duhovniške kaste, ne izvzemši samega škofa. Žalostna

istina je, da je v tej kasti vedno manj apodobnih ljudi. Zlasti politikujoči duhovniki so večkrat tako posuroveli in tako izprideni, da se ni prav nič čuditi, če se znižuje moralni nivo našega ljudstva. Koliko je župnišč, ki se samo po imenu razlikujejo od hiš nesramnosti, kar kažejo razni detomori v farovžih, koliko sleparij in goljufij, zapeljavanj h krivi prisegi se zgodi pod cerkvenim plaščem! Zdaj pa se še v oficialnem glasilu ljubljanskega škofa in kranjske duhovščine izraža zadovoljstvo in veselje, da so ljudje namesto z argumenti začeli zavračati dostojne nasprotnike s tem, da jih hočejo v vodo vreči.

Stvar ima pa še drugo stran in ta ni posebno prijetna za „prečastito“ duhovščino. Če se hoče koga vtopiti, je treba dveh: jednega, ki ga vrže in drugega, ki se pusti v vodo vreči. Takih, ki bi radi svoje politične nasprotnike v vodo vrgli, je dosti, zlasti med duhovščino, malo pa je tistih, ki se bodo pustili v vodo metati. Menda je naravno, da se bodo napadeni branili, naj jim pride duhovščina že s pestmi ali s poleni, in tako se zna zgoditi, da se bo kak umazan pop, ki ga je itak največkrat pijanega dobiti, sam seznanil s hladnimi valovi te ali one vode in zna se zgoditi, da bo kdo naposled tudi škofu njegovo kapo potlačil čez ušesa.

Boj s takimi argumenti ni brez nevarnosti za duhovščino. Skoro je že ni vasi ne Kranjskem, kjer bi proti duhovniški kliki ne stala precej znatna napredna stranka. In ker so v njej združeni imovitejši in inteligentnejši krogi, ki imajo dosti vpliva in privržencev, je več kot gotovo, da bo v takih slučajih vedno duhovščina tepena.

Na shodu v Ribnici se je vpeljalo tudi nekaj novega. Kaplančki in mežnarji so vpeljali občno tikanje. To jim daje menda večjo prostost pri izbiranju krepkih izrazov. Upati je, da se po tem vzgledu sploh vpelje tikanje, in naravno je, da se bo v prihodnje tudi duhovnike tikalo. Ljudstvo je ponekod s tem že začelo. To je poskusil

župnik v Stari Oslici. Njega je neka priprosta ženska, ker je z njenim možem pijančeval, brez vseh ozirov tikala. In s tem si je odvezala jezik, ter obsula blagoslovljenega gospoda z besedami svinja, presica itd., tako, da si župnik ni mogel pomagati drugače, kakor da je prijel za furmansk bič, in da je z bičem pretepel ženo svoje, v pijančevanje zapeljane žrtve, pri čemer je on sam igral najžalostnejšo ulogo.

Kol je torej postal zadnji argument škofove stranke, mesto z idejami, borili se bodo klerikalci s polenom, in kdor jim bo hotel ugovarjati, tistega bodo potopili v hladnih valovih. Prav! Ali pripravljene naj bodo potem ti blagoslovljeni pretepači, ako s svojimi polenastimi argumenti ne ostanejo ponižno v kotu, da bodo dostikrat njihovi žegni razcefrani letali okrog njihovih glav. Sapienti sat!

V Ljubljani, 29. avgusta.

Memento!

Neimenovan „politik desnice“, ki imenuje samega sebe „starega dobrega prijatelja češkega naroda“, je spustil na adresu čeških poslancev v „Reichswehr“ članek, v katerem se bavi s položajem, ki je nastal vsled češke obstrukcije, in ki more nastati, ako Čehi obstrukcijo opuste, in ako je ne opuste. Članek dokazuje, da škoduje češka obstrukcija le parlamentu. Dr. Körber more vladati s § 14 do leta 1902. Investicijske predloge so nujno potrebne le prebivalstvu, ne pa vladi. Ako se Čehi strinjajo z geslom nekaterih čeških radikalcev, da je treba centralni parlament uničiti, potem se postavijo proti njim vse ostale stranke, katerih moč bi uničila češko obstrukcijo mahoma, ter bi Čehom ne preostalo nič drugega kot — abstinencia. Ako pa Mladočehi nadaljujejo obstrukcijo iz strahu pred radikali, potem je to dokaz, da njihov vpliv med narodom umira, in da jih čaka usoda Staročehov. Članek priporoča Mladočehom, naj vsaj za nekaj časa prenehajo z obstrukcijo, da se bodo mogle stranke razbite desnice zopet združiti na temelju skupnih principov. Ako

LISTEK.

Marsikaj iz Rusije.

Spisala Marica II.

(Dalje.)

In prav lepe so ruske ženske in mnogo je lepih, dočim so na glasu priznane lepote ruski moški le okoli Moskve. — Ko tako opazuješ gimnazistke na potu v šolo ali iz šole — v uniformah seveda; v Rusiji je vse uniformovano — ti kar srce igra, če si malce človekoljuben. To ti je čebjanja in smeja! Oh, ta srčan obrazek! Kako se sili kazati učenega in resnega! Ve male punice! Kako vam to pristojno to važničanje! In tam one velike gospodične, ki tako resno korakajo s svojimi „ranci“ na hrbtu! . . .

Da, uniformo take gimnazistke moram popisati. Ni v vsakem „učebnem okrug“ in v vsakem letnem času enaka kakor za gimnazijce, ampak je odvisna od različnih razmer. Gimnazijci kakor gimnazistke od 1. do 8. razreda morajo nositi svoje reči v telečnjaku na hrbtu v šolo. Skoraj malce smešno, ne? A le pogledite jih, kako so vsi ravni! Kakor sveče . . . Nič, nič o zakrivljenih hrbtenicah! . . . Dijaki nosijo navadno uniformo pepelnate barve. Bluze po kroju naših vojaških s poševno

zarezo na prsih. Črn usnat pas z napisom razreda spredi. Za parado imajo plave dolge suknje s „srebrnimi“ gumbi v rodu salon-skih sukenj, samo da nimajo izreze na prsih, temveč so le tu kakor vojaške suknje naših častnikov.

Gimnazistke pa morajo nositi vse in povsod bele, široke predpasnike, kateri jim segajo čez prsi in se končujejo z belim ovratnikom. Jopice, krila in klobuke morajo imeti vse jednake.

Vsak zavod ima svojo značilno uniformo od selskega učilišča do univerzitet. Vsak fakultet ima svojo barvo. Uniformo zagovarjajo na mnogo načinov. Pravijo na pr. da je važna radi kontrole. Gojenec je ponosen na „formo“, kakor se govori v Rusiji in je ne oblati zlepa. Pa ima tudi globlji pomen. Bogat dvorjanin (aristokrat) se ne more šopiriti v dragih oblekah poleg skromnega sina revnega očeta. Kar se dostaje kontrole, bi človek rekel, da je skoraj odveč, ker dijaštvo sploh ne uživa teh privilegijev kakor na zapadu. Vzgojuje se sploh po načelu: „Najprej se uči, potem deluj in se razveseljuj, in se mešaj v javno življenje!“ Beznic sploh ne poznajo dijaki, ker se v Rusiji poslužujejo gostilnic le tujci-popotniki, zato je pa tembolj razvito domače življenje in tembolj iskreno. Samovar mu je duša in o tem samovaru z njegovimi otožnimi pesnimi bi se dalo napisati cele

dolge in široke strani, katere bi se rade čitale vedno in vedno znova, kakor so nam samovarove pesmi vedno ljube in mile . . . Nemci ga imenujejo Rusom na veliko zabavo „Theemaschine“ in le ti pravijo: „Čort vas poberi! Kakaja vam eto „Maschine“!

A kako vam naj pišem o samovaru tukaj, kjer pogrešam njega in vse čare, katere skriva v sebi. Po zimi . . . po zimi . . . Ko se bomo zbirali spet okoli njega, poslušali njegove otožne melodije in še otožnejše — „Pravljice z zapada“ . . .

Veste, to ni tako kakor tukaj pri nas, kjer se zbirajo „poleg navade stare“ ob dolgih zimskih večerih naši ljubeznivi moški po zaduhlih pivnicah med vinskimi bratci, kateri „pijo kakor brezdna, kade kakor Turki in kriče kakor divjaki“, žene in otroci oziroma sestre se pa dolgočasijo doma. Ne, ne . . . tam pa obiskujejo obitelji druga drugo. Danes je sestanek pri Nikolaju Aleksandroviču, jutri pri otcu Aleksandru, pojutrišnjem pri Vladimiru Ivanoviču itd. itd. a pri tem ali onem se ne shajajo samo moški, ampak obitelji, otroci torej tudi, kar jih more hoditi brez njanje, samci in djevuške, vse se zbira v lepi iskrenosti in daje čast gostoljubni hiši. Odrasli posedajo skupaj, otroci pa ostanejo v dvorani, kjer se kratkočasijo sebi in starejšim v zabavo. Tako se otroci zgodaj privadijo družbe, in

bontona se ni treba učiti iz knjig, čeprav se jih i Rusi ne branijo!

Ej, divo vam, ta ruska gostoljubnost! Tri, štirikrat te gospodinja ljubeznivo vabi, a gorje ti, če nisi uspel odzvati se! To se smatra namreč dokazom, da z isto hišo ne maraš tesnejših vezij, da jo preziraš in to je hudo; preziranja gostoljubnosti se moraš varovati, bati in izogibati kakor vrag križa. Tej gostoljubnosti je tudi pripisovati dejstvo, da ti ni treba v nobeni gostilni plačati kruha. Revni dijak se navadno živi takim načinom, da si naroči nekoliko redke in cene jedi, v katero namache kruha, katerega lahko zahteva po trikrat, sploh toliko, da se ga do sitega naje — za par kopejk.

No kar se tiče rodbinskega življenja, ga tudi ne smem preveč hvaliti. Kaj pa ko bi Slovenke druga za drugo pobegnile v Rusijo! Marsikatera odbija le vsled tega „reelne ponudbe“, ker si misli: „Če je človek primoran biti sam, mu samota ni neprijetna; a če sta dva, ki bi lahko „samovala“ skupno, a se eden vedno in vedno odteguje . . . hm! . . .“ Kaj pa bi naši fantje potem? . . . Ej, lepo je v Rusiji in dobro, a tudi v nas se mora obrniti prej ali slej na bolje, kakor hitro bo naše slovensko ženstvo bolj stremilo za emancipacijo duha, nego za „modernostjo“.

(Dalje prih.)

Darila.

Za družbo sv. Cirila in Metoda so darovali prijatelji pokojnega g. Alojzija Umbergerja mesto venca na njegovo krsto 30 K. Živeli!

Za fotografijo za amatérje. Priznane izborne fotografije salonske in popotne aparate, nove neprekošene momentne ročne aparate, kakor vse fotografije potrebščine ima A. MOLL, c. in kr. dvorni dobavitelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. Fotograficična manufaktura, ustanovljena 1854. l. Na željo se pošlje veliki ilustrirani cenik brezplačno. b (11-15)

Zahvala.

Gosp. Vasilav Chudoba je izročil danes županstvu v prijateljskem krogu povodom 70 letnega rojstnega dne Njega Veličanstva cesarja v korist kamniških revežev v hotelu g. Fišerja med Hrvati in Slovenci nabrano svoto 62 K.

Ravno tako je gosp. Ignacij Tramte izročil v isto korist čisti donesek koncerta salonskega orkestra, ki se je vršil dne 18. t. m. v prostorih kamniškega kopališča, v znesku 40 K.

Za to velikodušnost izreka v imenu revežev najtoplejšo zahvalo

mestno županstvo v Kamniku dne 25. avgusta 1900.

(1728) Luka Bergant s. r.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 27. avgusta: Marija Bizjak, gostilničarjeva žena, 44 let, Tržaška cesta št. 19, Brightova bolezen.

Meteorologično poročilo.

August	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padevina v 24 urah
28	9. zvečer	734.8	18.2 sl. jvzhod	jasno		
29	7. zjutraj	736.6	14.3 p.m. jvzh.	dež		
	2. popol.	737.6	17.4 sl. vzjvzh.	oblačno		

Srednja včerajšnja temperatura 20.2°, normala: 17.4°.

Dunajska borza

dne 29. avgusta 1900.	
Skupni državni dolg v notah	97.60
Skupni državni dolg v srebru	97.15
Avstrijska zlatna renta	117.05
Avstrijska krona renta 4%	97.70
Ogrska zlatna renta 4%	115.00
Ogrska krona renta 4%	90.45
Avstro-ogrsko bančne delnice	1704.00
Kreditne delnice	680.75
London vista	242.20
Nemški drž. bankovci za 100 mark	118.25
20 mark	23.68
20 frankov	19.31
Italijanski bankovci	90.40
C. kr. cekini.	11.41

100 kom. krmilnih in plemenskih

prašičkov

yorkširskega plemena odča (1729-1)

grajsko oskrbnitvo Monastero pri Ogleju, postaja Villa Vicentina.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1900. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga do Trbiča. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Isl., Solnograd, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Inomost; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 17 m. s jutraj osonni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vire, Heb, Francove vire, Karlove vire, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m. dopoldne osonni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m. popoldne osonni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vire, Heb, Francove vire, Karlove vire, Lipsko, Dunaj via Amstetten. Ob 7. uri 9 min. s večer osonni vlak v Jesenice. Vrh tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 41 min. popoldne v Podnart-Kropo. — **Proga v Novomesto in v Kočevje.** Osonni vlaki: Ob 6. uri 54 m. s jutraj, ob 1. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiča.** Ob 5. uri 15 m. s jutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Inomosta, Solnograda, Linca, Steyra, Isla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. Ob 7. uri 45 min. s jutraj osonni vlak iz Jesenic. — Ob 11. uri 16 m. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m. popoldne osonni vlak s Dunaja, iz Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. s večer osonni vlak s Dunaja, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Vrh tega ob nedeljah in praznikih ob 8 uri 20 min. zvečer iz Podnarta-Krope. — **Proga iz Novoga mesta in Kočevja.** Osonni vlaki: Ob 8. uri in 21 m. s jutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik.** Ob 7. uri 28 m. s jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 60 m. in ob 10 uri 25 m. s večer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika.** Ob 6. uri 49 m. s jutraj, ob 11. uri 6 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (1305)

Podjetje brez konkurence

izčne solidne

agente

za prodajo novih, povsod idočih izdelkov. Visoka provizija, eventualno stalna plača. Ponudbe vsprejema J. Klimesch, Praga št. 1134/II. (1687-3)

Hiša

št. 138 v Spodnji Šiški prodaja se iz proste roke za 3800 gld. (1694-2)

Resni kupci naj se obrnejo do lastnika Janeza Babnika v Spodnji Šiški št. 40.

Najboljši bosenski kalcijev karbid

vsaki kg daje zajamčeno 290 do 320 litrov plina.

Glavna zaloga:

Edgardo Priester v Trstu, Acquadotto št. 8. (1683-2)

Zastopnik za Kranjsko in Spodnje Štajersko:

Fran Železnik

Ljubljana, Dunajska cesta št. 7.

Slovečki profesorji zdravilstva in zdravniki priporočajo

Želodčno tinkturo

lekarnarja Piccoli v Ljubljani

dvornega založnika Nj. Svetosti papeža

Razpošilja se proti povzetju v skatljicah po 12 in več stekleničic. (1363-7)

kot želodce krepčujoče in tek vzbujajoče, dalje kot prebavljeno in telesno odprje pospešujoče sredstvo, posebno onim, ki trpi na navadnem telesnem zaprtju.

„Narodna kavarna“.

Danes v sredo, 29. avgusta t. l.

tamburaški koncert

društva iz Vukovara, v narodnih oblekah.

Začetek ob 8. uri. Vstop prost.

Na obilno udeležbo vabi najljubšeje

(1730) Fran Krapež.

Dijaki

se vsprejmejo v stanovanje in na hrano v bližini nove gimnazije.

Naslov pove upravništvo „Slov. Nar.“ (1714-2)

300—400 hektolitrov

najzlahtnejših

grozdnih vrst

popolnoma zdravih

se prodaja takoj pri trgatvi in odda tudi deloma.

Več pove (1727-1)

grajsko oskrbnitvo Jaškovo pri Karlovcu na Hrvaškem.

Graška trgovska akademija.

Abiturijentski tečaj.

Enoleten trgovski tečaj za absolvente srednjih šol, ki se hoté lotiti trgovskih in industrijskih podjetij, ali ki hoté kot visokošolci (juristi) razširiti svoje vednosti. (1638-2)

Obsežne prospekte razpošilja ravnatelj-ska pisarna, Kaiserfeldgasse št. 25.

Ravnatelj: J. Berger.

Št. 1160.

Služba občinskega tajnika.

Pri mestnem županstvu v Črnomlju izpraznjena je služba tajnika z letno plačo 800 kron.

Slovenskega in nemškega jezika zmožni prosilci naj vložé prošnje do 20. dne septembra t. l. pri mestnem županstvu v Črnomlju.

Občinskega uradovanja večji prosilci imajo prednost.

Mestno županstvo v Črnomlju

dne 27. avgusta 1900

Zaradi prevzeta prvega štajerskega zavoda za izdelovanje klavirjev v Gradcu

prodam do 1. septembra vse klavirje po globoko znižanih cenah.

K. Lorenc

(1703-4)

v Ljubljani, v Prulah št. 23.

Ueličan Fink
mestni blagajnik

Paula Fink rojena Rezlaj

— poročena. — (1732)

U Ljubljani, dne 28. avgusta 1900.

Oglasni izvleček.

Glasom odredbe oddelek 13, št. 1629, z dne 10. avgusta 1900 namerava c. in kr. državno vojno ministrstvo razne

oblačilne in oroževalne predmete

za c. in kr. vojsko

nabaviti potom splošne konkurence.

Gledé natančnejših pogojev za to ponudbeno razpravo se opozarja na oglas, ki je bil v št. 195 dne 25. avgusta 1900 tega lista polnoglasno prijavljen. (1701-1)

Američanski skrob na lesk

Frica Schulz-a v Hebu (Eger) in v Lipskem

zajamčeno prost vseh škodljivih snovi.

Ta doslej neprekošeni skrob se je prav izredno obnesel; ima v sebi vse za dober uspeh potrebne snovi v pravem razmerju, tako, da je uporaba vedno gotova in lahka. Zaradi mnogih ponarejanj naj se pazi na gorenjo tovarniško znamko, ki je natisnena na vsakem zavoju. Cena zavoju 24 vinarjev. Dobiva se v skoro vseh specerijskih in drogerijskih trgovinah in prodajalnicah mila. II. (1362-3)

Spoštovanemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem 30pet prevzel

restauracijo „pri zlati ribi“

Špitalske ulice št. 7 — Ribje ulice št. 6

kjer se bodem posebno potrudil, svoje cenjene goste pousem zadovoljiti s pristnim vinom, vedno svežim Hostlerjevim carskim pivom ter ukusnimi gorkimi in mizlimi jedili.

Postrežba vedno točna, rečna in prijazna. (1692-3)

Uljudno torej prosim, da me cenjeno občinstvo počasti z mnogobrojnimi obiski.

Spoštovanjem **Fran Rozman** restauratér.